

УВОД

„Леси се враћа кући” без сумње је једна од најомиљенијих дечјих књига које су се појавиле до данашњих дана. Од времена када је написана, оне давне 1940 године, па до данас објављена је на енглеском језику и у преводу на бројне друге језике света толико много пута да је тачни број издања готово немогуће установити. Тај податак говори нам о огромној популарности коју дирљива прича о верном псу Леси ужива међу младим читаоцима, којима је првенствено и намењена. По овој књизи снимљен је и истоимени играни филм, који су са одушевљењем гледали милиони деце и одраслих широм света, а име Леси постало је прави синоним за расу шкотског овчара. Леси је управо такав пас, но осим тога, она је, пема мишљењу свих становника Гринал Бриџа, најлепша и најпапетнија, а њена савршена тачност постала је легендарна. Свога малог господара Џоа сачекивала је Леси сваког радног дана пред школом и пратила га је до куће пуне четири године, но тада, једнога дана, десило се нешто посве неочекивано што је Џоа веома узнемирило – Леси се није појавила пред сеоском школом. Узнемиреност се претворила у очајање када је сазнао да је његов отац, притиснут тешком немаштињом, продао његовог пса да би прехранио породицу. Но са таквим решењем нису се хтели помирити ни дечак ни његов пас. Како је та борба изгледала укратко ћу приказати у овом семинарском раду.

Семинарски рад

АНАЛИЗА ДОГАЂАЈА

2.1. Ја никада нећу штети другог пса

Књига почиње следећом реченицом : „ Свако у Гринал Бриџу познавао је Леси Сама Караклоа.”

Леси је заиста била омиљена у селу. Била киша или сунце она је испред сеоске школе чекала једног дечака. Тај

Семинарски рад

сусрет је увек био пун радости. Да би прехранио своју породицу Сам долази

у ситуацију да прода Леси. До тада чак ни имућни војвода од Рудлинга није успевао да купи Леси.

Чак ни превисока цена коју је војвода нудио Саму ни -

је га омекшала у намери да никада не прода Леси. Ни новац није могао да им је одузме јер је била њихов велики понос.

Џое Каракло, је помислио да је Леси прегажена, када је видео да га није чекала после часова у дворишту. У њиховој кући владала је тичина и тајац када су Џоу саопштили да је Леси продата.

Трудио се да схвати шта значе „тешка времена”, знао је и он и сва деца у месту да им се родитељи бедно муче носећи фењере и корпу са храном у рудник. Од мале помоћи коју им је пружила влада није се могло преживети, а рудник је престао да ради. У разговору са мајком Џое признаје да и када буде имао новца никада неће купити другог пса.

Војвода од Рудлинга у овом делу представља своју керушу унуци Присцили. Они чак разговарају о томе да су је бивше газде можда научиле и неком трику. Када су видели да пас не реагује на њихове знаке тј. дозивање, помислили су да је болесна. Када се војвода уверио да је купио пркосног пса, помало се разочарао због своје унуке. Хајнес, који се бринуо о војводиним псима, констатовао је да је Леси само размажени пас и да це је он довести у ред. Леси је одбијала храну на њихом имању. Када су се

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com